

קונטרס

קול אומר קרא

יִרְאוּ הַקְּרוֹבִים * וְיִשְׁמְעוּ הַרְחֻקִים דְּבַר בְּעַתּוֹ וּבִזְמַנּוֹ
אֲגִידָה נֹאדָה וַיִּפֶּה אֲשֶׁר הֵנִיחַ אַחֲרָיו בְּרִכְהָ אֲזַמְּרֶה הַג' הַצַּדִּיק
מִהָיו יִשְׂרָאֵל דוֹד מִרְגְּלוֹת יִפֶּה שֶׁהִי אֲבִ"ד בְּקִ"ק בְּעִזּוֹנֵג
ב"מח "יִפֶּה לִקְיָן" זַע"ל וְהֵמָּה בְּכַתּוּבִים בְּכַתְּבֵי יָד קִדְשׁוֹ
יִפֶּה לִקְיָן עַל וַיִּקְרָא. טוֹב וְנֹאדָה לְגַלוֹת דְּבָרָיו הַקְּדוּשִׁים
הַמְּלֵהָבִים כֹּאֲשֶׁר בּוֹעֲרוֹת לְעֵינַי כֹּל כְּרִי לְהַרְחִיק אֲצִילֵי בְנֵי
יִשְׂרָאֵל יִרְאֵי ה' מִהַמוֹשְׁכָלִים וּמִכַּת הַחֲדָשִׁים — נִעְאֲלָאֲנַעַן
— שְׁלֹא לְהַתְּחַבֵּר וּלְהַתְּקַשֵּׁר עִמָּהֶם וְלֹא לֵישֵׁב עִמָּהֶם
בְּחִבּוּרָה אַחַת וּבְאִסְיָפָה אַחַת בְּלֵי שׁוּם אוֹפֵן בְּאִיזָה עֵינַי
שֶׁהוּא הַיּוֹצֵא מֵהֶם לְאוֹר הָעוֹלָם לְהַתִּיעֵץ עִמָּהֶם אֲפִילוֹ
שֶׁנִּרְאָה לָנוּ הַדְּבַר עַל צַד הַיּוֹתֵר טוֹב

המוציא לאור נכדו

בהרחבת דברים

פה ראגענדארף לסדר כי שמי בקרבנו לפיכ.

כתיב צפי ויקרא צי"ח כי כל שאור וכל רבש לא תקטירו ממנו
 אשה לה' כראה הכוונה על פי רמז נאה, ואקדים לפרש חיזה
 פסיקים ציטלי חי אשר הם קשה הנכה, והס: בני אם יפתוך השמים אל
 טובא, אם יאמרו לכה אתנו נארבה לדם נצפנה לנקי חנם, בני אל
 תלך בדרך אתם מנע רגליך מנתיבתם, כי רגליהם לרע ירוצו
 וימהרו לשפוך דם, כי חנם מזורה הרשת בעיני כל בעל כנף, עכ"ל:

פליאה כשגזה צעיני וכי הזרהה כזאת שלא להרוג ולשפוך דם אלו
 לריבין לשנוע מהחכם אשר כאמר עליו ויחכם מכל האדם כי מי
 פתי יקיר הנה אם יאמרו אליו לכה אחנו נארבה לדם שינוע לילך עמהם
 כי ירע נעלמו סרגליהם לרע ירולי ונכפשו הוא, חבל דע החכם ונלמד
 אוחנו קתרי דרך ואורחית כל צולע צלע אשר ראינס לעשות עקירה קטנה
 או גדולה ערה נעשה וישראל, הם צאים עלינו נמחרת תחת אררת חנוף
 נחליקית לשון לפתית אוחנו להתחזר עמהם ונחסירים דצריהם וכיוונתם,
 על אופן שלא לרגיש ולא נצין דעתם הרעה, דבש וחלב תחת לשונם שכל
 כיוונתם רק לקדש קם שמים ולהרצות כבוד ה', חצילות חצילות מלוח צידם
 כדי להטעות אוחנו שיכניס עלתם נלכנו להסכים עמהם להיות חזר לחיש
 נחסיית, כה עשו הנחטיאים ונרשיעים ונן היום הוקדה הארץ עד עתה, כה
 ה" צומן הקאנגרעם נשנת תר"ל וגם עוד עתה אשר כל נמנחם והשקם
 ונמנחתם הוא להציא יראי ה' תחת דגלם וכנפם להיות עמהם לעם אחד כדי
 ללכדנו נרשחם אשר פרשו לרגלינו ולהעזיר אוחנו ונן הדת, קוראים ונעקים
 נמיר בכל יום ויום נקול גדול דלא פסק שהם עושים הכל לשם שמים
 לקדש שמו הגדול ולטובת כלל ישראל, כל עררם ויגיעם והשתדלותם אלל
 השמים יח' שיכנינו וינלאו שאלתם ונקשתם אשר נזקשים להיות לעם אחד,
 "דוא אוניפיקאטיאן" כדי להראות העמים והסרים את יפיו שיעור השלום
 ההנה אחיה וריעות שולט ונמלא ציכיו ואין אלו נמנחמים עוד נשם
 נחסיים

„נחמנים“ רק נוחמה אחת, עם אחד, קהל ועדה אחת וכיס אחד הי' לכולנו
 — נור איינע איינהייטליכע אדמיניסטראטיאָן זאָנאָט ניכטס —
 ורלוונט ליכטו ח"ו לכגוב צהר ה', אררצ' כל אחד ואחד וישראל יעשה וזה
 קצבו חפץ ולפי תו"הק, אזל צאונת כחש וכוצ צפיהס ולטויכס יחליקין, האונת
 כעדרת ונהס, כל וזינווהס אין אלוקיס, לופה רשע ללדיק וזקקס להויתו
 צהעצרת הדת, עיקר דעתס חפלט ורלוונט טוניה ולפונה צלצס לצוא
 אחר כך צחוד זמן מה צשעת הכושר אשר לפניהס להכות את הנחמה
 האחת הכשאר לפליטה להליל את דת יהודית ונווסי תירה צהפרת דת
 ונה וישראל צעקירה געורה שאין אחרי" הכחה ולעשות תקנית וגזירות
 חדשות אשר לא בדת של תו"ה"ק ולפסיע על ראשי עם קידש צשצט וישל
 וצונקל חובלים לזמן עתיטי צצצותס צום אשר לא ניכל שאת כדי שלא
 ירצה ולא יפרץ ח"ו כח יראי ה' עם קרוש, אזל ונאחר קאלו אנשים
 חדשים ונקרוב צאו לתעודה רואים שבאופן זה אי אפשר ילתי מעשה שטן
 שלהם ללכוד ולכוף יראי ה' להיות עוהס עם אחד ונה" כוונה להפר
 צרית אשר כרתו לצותינו צחורצ וטונו מפי הגצירה אל תשת ידך עם
 רשע, ולא תהי אחרי רעים לרעות :

ואנחנו לא כעוז דרכי קצלה אשר קבלנו ונאצרהס אציו ע"ה שאמר לנו
 אל כה תהי וריצה, טוב וזה ונה הפחד כה ונעלי, כי הפירוד
 והפלגה ונעוצרי עבירה טוב מאד מאד ליראי ה' ולחושצי טוה, כי רק ע"כ
 השלום כתקיים צין כל לדדים והתו"הק עכ"פ כתקיים על תלה כדעבי כושפט
 וכהלכה צאלי יראי ה' כדי שלא תשתכח תירה וישראל, ע"כ עוונדים עלינו
 צלדיי וצערנוה צאופן אחר לכלותינו ח"ו על ידי טזיעקים צראש הוונות
 צאסיפה אחר אסיפה וצונכתצי עתים כיתחיס קולס טרלונינו לעשות רלוונט ליסד
 צעצירכס פענזאנאפאחדס, אלעערפער: ארגוונקסווי, טטואטליכע סיוועעלליאן
 וכדוונה כדי אס אין ציכולתכס עיד ציוני זקניכס ללאת ולצוא לפני קהל
 עדת ה' יכולים אחס ליטצ צונתחה צהשקטו וצצנחה צלי שום דאגת פרכסה
 צלא שום לחס לער אלז וזון צהרוחה, והנה חשצונס אין כל כך רעה, כי
 ידעו ונאונר הכז"ל עכיות ונעציר ח"ו על דעת קונו, ע"כ חושצים ללוד
 צחליקות לשונס על אופן כזה כל יראי ה' צשחיתותס להתחצר עוהס להיות
 עוהס לעס אחד צאוונרים לבו וכחשצ לחשצון של עולם ונעשה לבו שס
 ונגדול ציקדות פענזאנאפאחד קטן וגדול שס יהי לעס אחד ושפה אחת
 כדי לכלכל ולפרנס את סיצתכס ציוני זקניכס, אזל אכחו צ"ה ונאוניכס צני
 ונאוניכס

מאנשים ואף דיה' חיי יהי' נזכרי ונחיי חיים יתן ג"כ ציוני זקה וזון
 וטרף כדי להחיות כפשו וגופו כאשר קליב וזן השנים כמו שכתב "ואזרהם
 זקן בא ציונים וה' צידך את אזרהם בכל" וכתיב "עוז לחקות זה' ונצטוח
 באדם, עוז לחקות זה' ונצטוח בצדיקים" שאין להם תשובה כי לא ידע מה
 יולד יום כי הרשעים הם כנויז אשר תדפנו רוח, וכתיב "לא ראיתי לדיק
 מצב וזרעו ונצקש לחם":

וכבר אמר הקצ"ה לצלעם הרשע, ישראל אינם לריבין לזרבתיד כי צדוק הוא
 ומסה אמר כי ה' דיבר טוב על ישראל ונאחר שראו חלו המנהגים
 והמנהגים לפשוט כשרי עולפיהם להראות עלמם שהם כשרים רק לעשות
 טובות לישראל, שגם זו אינו מועיל ללוד את עם בני ישראל קדושים ואינו
 עושה שום רושם אלל זרע אזרהם עם קדושו להתחבר עמהם, עומדים ומקום
 אחר לעמוד על ישראל צנוקם לר פרכסתם ר"ל אשר אין להם דרך לננות
 ינין ושואל, לאסוף חטיפה צטם **יודענמאג** תחת נילת הגורל להחזיק
 פרכות ישראל ומחמת המליק ועיד לרבות העבירו קול צמחה עברים
 צהכרזה גדולה למה כגרע ונשאר האומות המדינה — אשר לוקחים לרכי
 הולאות אשר לרכים פיר איהרע קאכפסיאכעללע קירכליכע לזועקקע חייס
 דער שטאטסקאסא — לבו וכזוהה באגודה אחת צצית היכל השרים
 לצקש וזהם גם להחזיק אותנו ומשטאטסקאסע על פי חוק נודינה ומשנת
 1848 להת גם הולאותינו אשר אכחנו לריבין לציחכ"כ שלנו כי מוספו אחד
 לכילנו ועל ידי כך נקל מנצלינו עול המוס צציהכ"כ וקולעוסטטייער ושאר
 המוסות אשר אין ציכלתנו לשאת אותם כן לוחים כן פורשים רשחם לרגלי
 עם ה' ללכוד אותם צרשתם רק כדי שירלו להתועד עוניהם צחצורה אחת
 באסיפה אחת, אבל כוונתם לא לטובת ישראל היא האמת כעדרת וזהם
 ואין ריוכס להקל עול לרכי לצור ונקלות קטנות רק דעתם להכות אח"כ
 את הממנה אחת צוולשיות אלל השרים ואלל שאר בני נודינה היוצאים
 על ודין לאמור להם ראו כל ראי" גנורה שאכחנו בני איס אחד נחלו
 כרים אכחנו כולנו עם אחד נחני ואין לנו עוד משתמשים צצני ומחנות:

והרא"י גנורה ע"ז שאינם רואים כלל טובות ישראל אשר צצם ה' נקרא
 היא, כי אכחנו רואים כי לקחו כל השולפאנד ללרכייהם אשר
 לרכים לסעונינאר שלהם ושאר דברים, ואם כל מנגוהם וחפלים רק להקל
 ומעם קהל קדושה עול לרכי לצור, למה לא עלה על דעת מנהיגיהם לכל
 הפחות פעם אחת צמושך ארצעים שנה לאמור להשרים להחזיק ולקסעד את
 קהלות

קהלות קטנות אשר מורכבים צעירות ר"ל ויולאים לעצורתם מנזקק עד ערב להמליח מוזן וערך לציחם צע"ה, מנעוה סולפאכד צהולאות לרכי לצור וציהכיכ מואחר סלרכי עם ישראל מרצים הס, או להחזיק מנעוה זו שאר יציבות אשר יוכצים צחורי חמד אלל רצותיהם יחי צהמורה גדולה על התורה ועל העבודה, וצפרטו אמרה תוה"ק ארצעים יכנו ולא יסוף ואם לא עשו זאת צחוך ארצעים סנה אפילו פעם אחת לא יספיו לחטוא עוד ויאמרו לוכה זאת קן ויחכו מנעוה ללרכי קהלות קטנות ושאר יציבות סה"ה מוקום תורה ועבודה, ומאחר סעומדים צקסי ערפס רק להחזיק כל המעוה ללרכי סעמיכאה, זה דח" ככונה אשר אין לה תשובה, וסתיירה, כי אין צפיהם ככונה לעשות טובות ליראי ה', לסיכס יחליקון אשר הליעו צמכחצי עמים סרלכס להקל עול משא מלרכי לצור של יראי ה' מוקהלות קטנות, קרצס הווח רק ללוד עם קהל ועדה קדושה להחועד עמהם ולהיות חצר לאיש מנחיה :

ע"ב על משנרתיו חכו עומדים צהזרה אחר הזרהה שלל להתחצר ולהתקצר עמהם צחסיפה אחת להסיען עמהם צסום דצר אחד צלא סום אופן סיצואו עלינו להוסיע אותנו מן החנות המליק, כי כל העויות אשר הם עורכים לפכינו להטיצ עוננו צאומרים לנו אחנו והעצנו לכס היא רק לעוצה עלמס לפסוע על עם ראשי הקודש ללכוד אותם צרשחס אשר פרושה לפניהם להרע עוננו ח"ו צהעצרת דת משה וישראל, ע"כ הזהר צני להתרחק מהם עד קלי הסחרון כי עמא עמא יקרא להתרחק כמנגע הטרעה, וכצר אמר החכס כל צחי לא יסוצון ולא יסיגו ארחות חיים, וזה ג"כ צא החכס שלמה המלך ע"ה להזהיר אותנו צפסקוקים הנ"ל אס צאים חטאים להתחצר עוננו צכל אופכים אפילו יאה וכאה, ערצ וכועס הדצר צעייכנו על לך היוחר לעוצחיתו, להתרחק מהם כמו שאמר יעקב אצינו ע"ה לעשויו כסרלה לחצק ולדצק אחר ללכה עמו לעוצחו צדרך אחד, יעבור נא אדוכי לדרכו לפני עצדו אשר חקיק לפניו ואני אחכהלה לאטי לרגל המלככה אשר לפני מלככה סומים והתורה אשר מוטל עלי ועל זרעי ורע זרעי וכל יולאי חללי עד עולם לעסוקם צאמח צישר וצחמנים ע"פ דרכי וממקי התורה, ואצרר דצרי החכס הנ"ל, כי סנה אס יאמרו האמח צפומצי צנגלה ולעין כל כלרצה לרס, כלפכה לכקי חכס להתחצר עמהם כדי להפר דת משה וישראל כמו סכחנה מן הסומים תורה סצכחצ וצעל פה, ידעתי צני ידעתי שאל חלך צדרך אחס ולא חשמע להס ולעלחס, כי אחס רוחה צעלונך צלי סום ספק כל אשר לצ"ן

לז"ן הארנוי עושה לך להעצריך ומאורחות חיים ומיראת ה' ולעוזו את צריח
 חלקיך אשר כרת עוננו בחורב ולהסיתך לחצק ולקשר בחק ככרי, ואינו לריך
 להזהרה ידי החק מעליהם דרכיך ואל תקרב אל פתח ציחם כי צעיך
 אתה רואה שרגלי יורדות מות שאול לעד יתמוכו, אבל אמר החכם כי רגליהם
 לרע יוכלו, היינו "רגל" נקרא סיצת הדבר כונו ויצרך ה' לרגלו, או לרגל
 הנולדכה ולרגל הילדים אשר לפני, והסיצה אשר היא שהם נקטירים
 ומלניעים דצריהם ומחשבותם, טעמים ומיוקס כוונם וחתום צאירותם ואין
 מגלים לטועים שרונים הוא לעקור הדת רק עתוק ודצש צפיהם כמאמר
 החכם נפת חטפנה שפתי זרה וחלק נשמן חכה שכל חפלט וחשקם היא
 לטובתנו ולקדש שם שמים צריים כדי שיאמרו הא"הע עלינו כי היא קבולה
 מכל העמים בכל מעלות ומדות החירניית באחדות ובשלוש באהבה וחיבה,
 אבל אחריה באמת מנה כלענה, חדה כחכז פיות להלשין אותנו אח"כ אלל
 השמים היושבין על כל דת ודין ראו שהם ומחצרים עוננו ואומרים מזדים
 אנחנו לכם שרק עם אחד יש ומחכה אחת היא ושם ארעודחקם לא יזכר
 ולא יפקד עוד צעור צה צדים ח"ו ועושים הכל כנשל שהציח החכם כמזורה
 הרשת צעיני כל צעל כנף כונו שהעופות הרואות החגים וקטניות מזורים
 על הרשת ואין מזכרים שהוא רע להן ויורדין בה ואוכלין ואח"כ הלידים
 לדים אותם להנחם, בן אורחה כל צולע צלע שהם זורים הרשת לעוצתנו
 רק לעשות עוננו טוב, אבל באמת הם לדים לכפשינו לקחתה ללכוד אח"כ
 אותנו צרפתם ליקח עוננו את דם כפש וחיות התורה, על זה אמר החכם אני
 מולך להזהירך בני אל חלך צדריך אחס צשים אופן לחצר עמהם או להתועד
 עונהם להטיען צדצרים באסיפה כי רגליהם דהיינו הסיצה שלהם רק לרע
 יוכלו כי לא ישנו אם לא ירעו להקיר אותך מאחרי ה' ותורתו :

בזה"ל מוצן כונו שדרכם של חוטאי רשעה לצוא עלינו צערמה להקיר אותנו
 מה' בן הוא עלת יפה"ר, כי נני שהוא רגיל ומעורוי צמלות ה'
 ומע"ט לילך בהם א"ח צקל וצמחירות לפתות אותנו שחדל יחדל ונהם והילר
 מולך התגברות ממוד להסית אותנו לענן ילך אחריי וזה צקל לא ילליח
 אותה, אבל היל"ר הוא חכם גדול צמקרו צדריך אחד ינוק עוננו ובצבעה
 דרכים צה אליו ואומר לו דבר זה שאני חושב עליך לעשות היא מנה
 גדולה לעשות, כי כבר התיר הקצ"ה למחוק שמו הגדול כדי לקיים השלום
 וכן אמרו באצות, העולם עומד על השלום וכל הצרכות חותונין צשלוס ואין
 כלי מחזיק צרכה אלל השלום ובתיצ עת לעשות לה' הפרו תורתך וכדומה

מן הדברים אשר מוסכים את לב האדם לקשור ולהתחבר עם אנשי חדשים כעלאלהגן ושכרך הרבה מאוד ואם תשנוע לי ולוך חלקים ויכלת עמוד ויהי חלקים עונך ותלליה בכל דרכיך גם לגמור הרבה דברים אלל הפרים והמלוכה לטיבחהך כשאר בני אנשי מדינה כי חוק ונשפט אחד היא לכולה אזל ראשית כל היסוד הצנין היא כור איינע ארגאזיאטיאן ולא יהי שחי נוחות כי זאת מפקיד לכל הדברים הטובעים לטובתנו אלו דברים נאורים בכל לשון אנכשי כעלאלהגן בכל נוכחי עתים, וסולחין אגרות ופחשגן כחז בכל מחכה היצרים להקהל ולעמוד על כפסס ציום היעד באסיפת קאנגרעס צעקות פעולות ותקנות לטובת כלל ישראל ולטובת כל ארד ואחד, נעמה באופן הזה מוכרח לאדם להיות עזר ושומרה גדולה מהקציה שישקול באזמים ופלס שלל יקוט צפה יקוט כמורה צעירי כל צעל כקף שאמר החכם :

ועפ"ז מוזן הכחוז זכר" ג, ויאמר ה' אל השמן יגער ה' בך השמן ויגער ה' בך הבוחר בירושלם הלוא זה אור מוצל מאשי,

הכחוז ההוא סתום וחמוס מכל, וציוחר מה הוא הכונה צי הגעירות אשר אמור, ומנה"ל אחי שפיר כי ידועה אלמלא הקציה לא עזרו לא יכול לו, והנה אם הי"ל והשטן צל להסיה ולפתות אותנו צפה מלא צפירות לומר לעבור עצירה אפילו באופן זה אתו לריכין עזר מהקציה לכבוש ולגזר אותו זה היא ראשית הגעירה, שאמר הכחוז יגער ה' צד הבטן דהיינו "צד" שאתה רואה צעירי עלנוך שהשטן עינוד צדך ה' לשטן לך מולך ג"כ עזר מהקציה כדי לכבוש אותו, אזל אחה לריך עזר וישועה גדולה מאוד נאור מהש"ת אם הי"ל והשטן צחר לו דרך אחר בהסתר דבר צערמה ומרמה להיות לך י"ל טוב וחלק טוב להסיתך שכך יאות ורלי לפני הקציה והוא על פי דרכי תורה ויראה לעשות דבר זה אז לריך אחה עזר מהש"ת לשקול צפלק מלאזי"ה לצרר היעצ אם הוא באמת מליה אז ללא ולנשול צרוך להתנלל נוננו ולא להתלכד צפה יקשו הנה תי"ח "ירושלם" היא כנו שאננו "ירא שלם" והתיצת "הצוחר" אשר כחז כאן צפוק לא קאי כפי פשוטו על האדם, אלל על הי"ל והוא היא געירה שנית שאמר יגער ה' צד הצוחר דהיינו אם השטן והי"ל ואנשי מדיחס צוחרים להם "ירושלם" דהיינו שנתלה לאדם לעשות ענוו שלום ומדבר על לבו שלום שלום לרחוק ולקרוב אור ה' ורפאחיו כי זה רפואה לכל ישראל לקרצ את הרחוקים להיות ענהס צקשר אחד ואגודה אחת כי על ידי זה נוולאות כל הטובות לישראל אז מוכרח

קול אומר קרא

עזר גדול מן השמים כנגדו כדי שלא לפול צרעתו ואמר הושל' הלא זה אור מולל מאש, ירלה, כמו אם נחנצ אור צאש אי"א שלא תחרך קלח כן אי"א לאדם אם השטן צוחר ירושלם לבוא אליו צירחה שלום, אם מתחבר עם הרשעים וכה חדשים שלא יחרוך בהם כי איי לרשע ואיי לשכנו ואסור ליטב עוהים ציטיצה אחת להתייען עוהים צאסיפה אחת, להיות עוהים צאגודה אחת חפילו אם היא חיזה עיני אשר לא כוגע לדבר תורה, הרחק מן הכיעור ומן הדוונה לו ועל זה כבר הזהיר הושעורר אצרי האיש אשר לא הלך צעלת רשעים וכו' כי זה אשורו של קהל יראים שלא ליטב צעלת רשעים וצמוטצ לליס אשר ונגדפים ונחרפים ככל עת וערכת חלקים חיים:

ג איסור גרול להסתפח — אותן קהלות אשר אין תיכס כצרו ורק קיינו וקיבלו עליהם סם ארטאדאקס — צכהונה גדולה להיות צאגידה עם כת של יראים, כי זה לרעת כיטנת היא וקסה גרים לישראל כספחת ואותן קהלות גרים חרים הם מדה תורה רק מעשה שטן הוא הצוחר סם ארטאדאקס מלך חיזה פאליטיק כדי לעשות ריב ונולה צומחנה עצרים, ועל זה לא כאמר קיינו למעלה ויה שקצלו לזונה, עיב מאל להבדיל ולהפריש אותם מכת יראים ושלומים כי הצורה כזאת לא נאה ולא יאה ואין שום תועלת ותכלית להיות צאגודה של ארטאדאקס, וכי תאמר על ידי הבדלה כחזענו ח"ו קהלות הקדושות המוכנה צס ארטאדאקס צאנות וצחומים לקיים דת נושה וישראל וננהיגיהם ועל ידי כך מחרצים כת קהלות כעאלחגען ואיכה אוכל לעמוד צפניהם, אל תרגו ואל תחת על כך כבר כתיב צצצעים נפש ירדו אצותיק ועתה שונך חלוקיק ככוכבי השמים לרוצ הכה הטיצה "ירדו" ונלשון מלכות ושררה ושלטון כמו וירד מים לים, כלומר הגם שלא היו אלא שצעים נפש אעפ"כ היו מושלים על הזרים שעומדין עליהם לבלותם עד שטעשו צעור השם לכוכבי השמים לרוצ הן צאיכות הן צכמות, והיא שעומדה לאצותינו עומד ג"כ לנו הצטחה זאת סיכלנו לעמוד כנגד הרצים הזרים האלה כעאלחגען שעומדים עלינו לבלותינו ח"ו והקציה מלכלנו תמיד ויידם, ע"כ אל תפחד להבדיל ולהפריש אותן קהלות אשר אין תיכס כצרם מכת יראים, כי עיב פת חורצה ושלום צה מציט מלא צצחי ריב וכתיב צצמוחתך לא יתערב זר:

דנה תיבות "מולל" יוכל להיות מלשון הסרה כמו "יילל חלוקים חה ונקנה אציק", והו געירה שליטת שאמר הי יגער הי צך לגעירות צחות.

קול אומר קרא

בחזון הקהלות הצוחרים שם יושלם שמרחין עלנון להיות שלם באהבה ואהבה וריעות עם כה יראים בחצורה אחת ומוקבלים עליהם שם ארעאדאקס אלל באומת הכרה מנעשיהם ענחה צם שהם "מולל מאש" כלומר מוידלים הם ומאש דה של תורה אשר נחנה מיינינו של הקב"ה זהה סיני ואיכס מן "ירא שלם" רק ומרחרי ריב הם וקבנה הם לפני כה יראים ושלמים להקפח אחתם לכהונה גדולה כזאת ע"כ עומא עומא יקרא וחון למחנה של כה יראים מושנס :

הנה ידוע שהילך והשטן נקרא שאור שנעשה זה הרמז הגדול בפסוק שהחמלנו "כל שאור וכל דבש" ר"ל אם השאור הוא השטן הוא מעורב בדבש מחוק שהנחטיאים ומרשיעים אומרים שכל פעולתינו ומעשי ידינו היא רק לשם מלוא להרים קרן ישראל אלל האו"הע אין עומי לאשים להי צשום אופן לא להתקרב להם כי קטורת זרה היא להקטיר אשה להי ולהתקרב על היוצא חצח רשעים חועצה, ותפלותינו אלל מי וקיס הם ויכשא סיליל אוחנו וזרעינו חרע זרעינו וכל יולאי חללי מכל שגיאות יטעות ויוגער בחנועת השטן הנעאלאגען הצוחרים צירושלם כדעתם וארשת ספתינו יערצ לפני שוכן צוורוים שכה"י משימרי החורה והדת כנשפטו וכהלכה ונל"ג צצ"י א"ס :

פה ראגענדארף יום א' ל'ק' משפטים **כי שמי בקרבו** * וגם
הפרעו תרם"ח לפ"ק.